

bennem, és születtek is újabb és újabb írások, így utólag azt mondom, szinte észrevétlenül, s egyszer csak azon kapom magam, hogy újabb kötetek rémlenek fel előttem. Úgyhogy el is döntöttem, a jövőben nem fogom már azt mondani, hogy vége, úgy is elkövetkezik az majd magától. 2017-ben talán megjelenik az elmúlt harminc évben erdélyi írókkal készített beszélgetéseim gyűjteménye, ami amellet, hogy csaknem húsz teljes írói pályát körvonalaz, reményeim szerint, az elmúlt évtizedek erdélyi irodalmának számos fontos kérdését is felvilantja, s talán az is kiderül belőle, hogy egyáltalán beszélhetünk-e ma „erdélyi magyar irodalom”-ról. A Markó-monográfia befejezése után azt mondtam, hogy soha többet ilyen nagy lélegzetű vállalást, s közben nyakig benne vagyok már egy Grendel Lajosról szóló monográfia megírásában, amit 2017-ben szeretnék be is fejezni, hogy 2018-ban megjelenhessen. Közben az elmúlt években írott esszékritikáim, előadásszövegeim homályosan körvonalaznak a szemem előtt egy újabb Erdély-könyvet, csak ahhoz még kellene írni néhány erős szöveget. Lám, így motiválja az ember magát, ha már más nem motiválja.

(Az interjú 2016 októberében készült)

